

Ikt. sz.: EIB/67-1/2012.

EIB-31/2012. sz. ülés
(EIB-84/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2012. október 29-én, hétfőn, 11 óra 37 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

*A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a második egységes piaci intézkedéscsomagról [COM (2012) 573]5</i>	
<i>Az elnök felvezetője</i>	5
<i>Győri Enikő tájékoztatója</i>	5
<i>Dr. Szűcs Tamás tájékoztatója</i>	8
<i>Kérdések, vélemények, reflexiók</i>	13
<i>Győri Enikő válasza</i>	15
<i>Dr. Szűcs Tamás válasza</i>	17

Napirendi javaslat

- 1./ Tájékoztató a második egységes piaci intézkedéscsomagról [COM (2012) 573]**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Máttyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Bebes István (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Ivanics Ferenc (Fidesz)

Lipők Sándor (Fidesz)

Nógrádi Zoltán (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Dr. Botka László (MSZP)

Káli Sándor (MSZP)

Dr. Molnár Csaba (független)

Balczó Zoltán (Jobbik)

Bana Tibor (Jobbik)

Murányi Levente (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Braun Márton (Fidesz) Bebes Istvánnak (Fidesz)

Ékes József (Fidesz) dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz) dr. Vejkey Imrének (KDNP)

Dr. Szalay Péter (Fidesz) Nógrádi Zoltánnak (Fidesz)

Ughy Attila (Fidesz) Tessely Zoltánnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Győri Enikő európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium)

Dr. Szűcs Tamás képviselővezető (Európai Bizottság Magyarországi Képvisellete)

Megjelent

Dr. Kátai Anikó főosztályvezető (Külügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 37 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés Hivatalának munkatársait, a meghívott szakértőket, a sajtó igen tisztelt képviselőit és köszöntöm a mai napirendi pont előadóit.

Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Eseti képviseleti megbízásokat jelentek be: Nógrádi Zoltán képviselő úr képviseli Szalay Pétert; Hörcsik Richárd képviseli Ékes Józsefet; Bebes István képviseli Braun Márton képviselő urat. A mai napra, ahogy képviselőtársaim megkapták elektronikus úton a meghívót, egy napirendi pontot terveztünk: tájékoztató a második egységes piaci intézkedéscsomagról. Kérdezem, hogy a napirendi ponttal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Senki sem jelentkezik.)*

Nem látok ilyen. Szavazásra teszem fel: ki az, aki támogatja a napirendi pont megtárgyalását. Kérem, tegye fel a kezét! *(Szavazás.)* A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk. Köszönöm szépen.

Tájékoztató a második egységes piaci intézkedéscsomagról [COM (2012) 573]

Az elnök felvezetője

Tisztelt Bizottság! Tehát mai egyetlen megtárgyalandó napirendi pontunk: tájékoztató a második egységes piaci intézkedéscsomagról. Köszöntöm a napirendi pont előadóit, Győri Enikő államtitkár asszonyt a Külügyminisztériumból és Szűcs Tamás képviselővezető nagykövet urat az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtársaságában.

Tisztelt Bizottság! Emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy ebben az évben már második alkalommal foglalkozunk az idén 20 éves egységes belső piac eredményeivel, illetve jövőjével. A legutóbbi koppenhágai COSAC-ülésemnek külön napirendi pontot szentelt a bizottsági elnöki értekezlet elnöksége, amely egy nagyon jó hangulatú tárgyalás volt. Az Európai Bizottság tavaly áprilisi közleményében 12 fő intézkedést vázolt fel az egységes piac továbbfejlesztése érdekében, és most, októberben a második intézkedési csomag a hálózatok, a közlekedés, az energia, illetve a mobilitás eddigi kiaknázatlan területeire világított rá.

Ezzel kapcsolatban szeretnénk meghallgatni a legújabb és legfrissebb információkat egyrészt a Külügyminisztérium, másrészt pedig az Európai Bizottság részéről. Hölgyeim és Uraim! Átadom a szót a napirendi pont előadóinak, elsőként is kérem Győri Enikőt, és utána szokás szerint kérem majd a nagykövet urat a tájékoztatásra. Aztán pedig lehetőség lesz a kérdésekre és majd a válaszokra is. Köszönöm szépen.

Győri Enikő tájékoztatója

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Én is szeretettel köszöntöm a bizottság tagjait, illetve a megjelent vendégeket, és nagyon köszönöm, elnök úr, hogy idén már valóban második alkalommal foglalkozhatunk az egységes piaccal. Ez ünnepi alkalom, 20 éves születésnap.

Az apropó pedig a második egységes piaci intézkedéscsomag, ami egy bizottsági javaslat, egy közlemény, aminek természetesen le kell fordítódnia a konkrét jogszabálytervezetekre. Ez még nincs meg. Ott tartunk, hogy a célterületeket jelöli meg az Európai Bizottság, ahol úgy gondolja, hogy az egységes piacot még ki lehet teljesíteni a polgárok érdekében. Mi arra gondoltunk nagykövet úrral, hogy munkamegosztás van: én

beszélék az egységes piacról, arról, hogy pontosan milyen hasznunk származik az egységes piacból, mit jelent ez nekünk, hol állunk az első intézkedéscsomag végrehajtásában, mert abban a furcsa helyzetben vagyunk, hogy még a végére sem jutottunk az elsőnek, de már belecsapunk a másodikba. Nem azért, mert ilyen hebehurgyán szeretnének a tagállamok vagy a Bizottság eljárni, hanem azért, mert nagyon sürgetőnek érzi mind a Bizottság, mind a tagállamok, hogy az egységes piacot kiteljesítsük, pontosan azért, mert a hön áhított növekedés kapcsán, amely minden tagállamnak valóban a legnagyobb szükséglete ebben a válsággal terhes időszakban, azt látjuk, hogy ez az egységes piac egy olyan kihasználatlan, kiaknázatlan lehetőség, amiből a legtöbbet tudjuk kihozni. És ezért hajszolja bele magát a Bizottság egy második csomagba is. Az egyes intézkedésekről talán Tamás fog majd szólni, illetve elég részletes tájékoztatást küldtünk, úgyhogy akkor én egy általános képet adnék, a nagykövet úr meg pontosabban szól a csomagról, és akkor természetesen állunk a kérdések kapcsán a képviselő hölgyek és urak rendelkezésére.

Van egy francia gondolkodó, aki azt mondta, hogy az egységes piacra hogy lehet egy analógiát, egy asszociációt találni, hogy ha az áruk nem léphetik át a határokat, akkor majd a katonák teszik meg. Azért az európai országok elég jól ismerik, azt hiszem, a hosszú történelmük során, hogy ez pontosan mit jelentett, és így az Európai Unió béke Nobel-díja kapcsán nem véletlen, hogy ilyen mondások az ember eszébe jutnak.

Én továbbra is azt tartom a legnagyobb értéknek a távolról sem tökéletesen működő Európai Unióban, hogy az már fel sem merülhet 2012-ben, illetve azért az Unió létrejötté óta, hogy ne az áruk mozgásáról vagy az emberek mozgásáról, a szolgáltatások, a tőke áramlásáról beszéljünk, hanem a katonákról. Az, hogy volt közös piac, ez a legalapvetőbb célkitűzés volt már az Európai Közösségek megalakulásakor. Ebből lett egy belső piac, illetve egy egységes piac. Ezek fokozatokat jelentenek. *(Tessely Zoltán megérkezik a bizottság ülésére.)*

Tehát sokszor használjuk szinonimaként, de azért érdemes tudni, hogy mást jelentett csak egy vámunió, és mást jelentett, hogy ha már mondjuk nemcsak a belső vámokat bontjuk le, hanem mondjuk a technikai standardokat is próbáljuk egységesíteni, hiszen nagyon jól tudjuk, hogy nagyon sok olyan akadálya van a szabad mozgásnak, ami nem feltétlenül egy vám, egy konkrét intézkedésben ölt teret, de elég, ha másmilyen színű üvegbe kell tölteni azt a sört, vagy nagyon sok ilyen jogeset van.

És itt nemcsak jogalkotásról és jogszabályokról van szó, hanem van egy komoly bírósági gyakorlat is, ami révén az *acquis communautaire* gazdagodott, és meghatározza, hogy milyen korlátozások lehetnek még, illetve nem lehetnek.

Az egységes piac egyszerre jelent egy védelmet. Kifelé mi vámunió vagyunk, és a globalizációt kell, hogy szűrje - gondolom, ez magyar szempontból is a legfontosabb a külső kapcsolatok tekintetében -, ugyanakkor egy lehetőséget is jelent, hiszen a 27 ország egységes piaca az, amely a mai viszonyok között a globalizáció korában a versenyképességet segítheti.

Válság idején azonban, azt hiszem, ezt is mindannyian nagyon jól tudjuk, hogy a történelem folyamán előfordult, van egy természetes reakció az országokban, egy bezárkózás, hogy majd a saját erőnkől próbálunk boldogulni, és ne függünk külső tényezőktől. Én azt gondolom, speciálisan pont Mario Monti olasz miniszterelnök mondta azt, hogy akkor van az egységes piacra a legnagyobb szükség, amikor a legkevésbé népszerű, mert hogy ha megnézzük azokat a száraz statisztikai adatokat, hogy az országok a forgalmuk mekkora részét bonyolítják egymással, illetve hogy az uniós országok közösen mondjuk a világkereskedelemből vagy a világgazdaságból mekkora súllyal rendelkeznek, akkor azt hiszem, hogy ezek a számok meggyőzhetnek mindenkit arról, hogy nem a bezárkózás az út, hanem éppen a belső piac elmélyítése, az egymás iránti nyitás.

Az Unión belüli kereskedelem, és egy számot talán azért említsünk meg, a világkereskedelem 17 százalékát teszi ki az áruk és 28 százalékát a szolgáltatások területén.

Tehát ha egymás felé ez a nyitottság nem lenne meg, akkor ennyivel kisebb lenne a világkereskedelemből való részesedésünk is.

És amit én nagyon fontosnak tartok, és politikai szempontból kiemelendőnek, az az, hogy az egységes piac az, amit a polgárok a mindennapi életükben megtapasztalnak. Sokszor nem is tudják, hogy valamit az Európai Uniónak köszönhetnek. Akkor vennék észre, hogy azt az Uniónak köszönhetnék, hogy ha hirtelen eltűnne. És azt hiszem, olyankor, amikor azért nagyon sok országban, így Magyarországon is többen megkérdőjelezzik, hogy szükségünk van-e erre, akkor azért érdemes észben tartani azokat a nagyon kézzelfogható pozitívumokat, amelyek minden polgárnak a hasznára vannak.

Nincs határellenőrzés. Azt hiszem, hogy a nálam idősebbek, vagy a legalább annyi évesek, mint én, azért pontosan emlékeznek a határátkelés körüli gyomorgörcsökre a korábbi időkből, vagy a légi díjaknak a 40 százalékos csökkenésére; a fogyasztóvédelem, az utasjogok megerősödésére; a mobiltelefon-tarifák, tudjuk, hogy nagyon sokáig rendkívül magasak voltak, és azért idén nyártól már volt egy csökkenés. És van egy szilárd menetrend, ami szerint mind a kezdeményezett, mind a fogadott hívások, illetve az sms-küldés díja kapcsán megvan, hogy most 2012. július 1-jétől, majd '13. és '14. július 1-jén is hogyan fognak ezek csökkenni. Az európai egészségbiztosítási kártya, tehát hogy aki fedezve van otthon a társadalombiztosítás által, akkor ezek a szolgáltatások megilletik őt a tagállamokban is.

Vagy csak az Erasmus-programot említeném, a diákcsere-lehetőséget, amelynek révén több millió európai diák, illetve 30 ezer magyar fiatal kapott eddig lehetőséget, hogy külföldön is folytasson tanulmányokat.

A vállalkozások beindítása. Magyarországon, itt nagyon pozitív példaként szereplünk. Mindössze négy nap kell egy átlagos vállalkozás beindításához. Itt is vannak most már olyan uniós programok, szabályok, amelyek révén arra törekednek a kormányok, hogy minél könnyebben lehessen egy vállalkozást létrehozni, tehát hogy csökkentsük a bürokráciát.

A munkahelyekben és a növekedési számokban tetten érhető az egységes piac hozadéka, az, hogy a tőke is szabadon áramolhat. Magyarországon a Mercedes gyár közvetlenül 2500, közvetetten 10 ezer embernek jelent megélhetést.

Az exportvállalkozások helyzetbe hozása. Magyarország nettó áru- és szolgáltatás-exportőr az Európai Unióban, tehát sokkal inkább haszonélvezői vagyunk az EU-n belüli kereskedelemnek, mint amennyi kárunk származna belőle.

Digitális belső piac. Magyarországnak e téren még nagyon sok teendője van, de mindannyian tudjuk, hogy a digitális írástudatlanság felszámolása nélkül a növekedés sem lesz lehetséges. És nagyon fontos a magyar-magyar kapcsolattartásban is a belső piac. Ha megnézzük azt, hogy mondjuk akár csak Erdélyben mennyi magyar vállalkozás alakult és milyen sokan élnek egyébként Magyarországon a határon túli területekkel folytatott kereskedelemről, akkor látjuk, hogy mennyire sokat segített az, hogy létezik az egységes piac.

Most persze azért azt is el kell mondani, hogy nemcsak a sikertörténekről kell beszélni. A gyengébb szereplők egy egységes piacon egyrészt jobb, ha valami védelemben is részesülnek, vagy leginkább erőforrásokkal rendelkeznek. Nagyon jól tudjuk, hogy annak idején a Kohéziós Alapot amiatt hozták létre, hogy a déli országok be tudják vezetni az eurót, tehát az volt az ő felkészülésük segítése. Az alap még megvan, meg van egy erős kohéziós politika most még, a jelenlegi több éves pénzügyi keret idején, de az, hogy ez létezik, az nemcsak a szolidaritás elvéből fakad, hanem annak az elismeréséből, hogy azért az egységes piacból az erősebb gazdasági szereplők sokkal nagyobb hasznot tudnak húzni.

Ezért a magyar kormány rendkívüli módon elkötelezett amellett, hogy ezt a lehetőséget fenntartsa a 2014 utáni pénzügyi perspektíva ideje alatt is. Tehát azt gondoljuk, hogy az egységes piac akkor tud kiteljesedni, akkor tud működni, hogy ha egyébként egy megfelelő fejlesztéspolitikával párosul, amely egyébként a regionális különbségek

csökkentésére koncentrál, hiszen mindannyian tudjuk, hogy az egységes piac kiteljesedése is akkor várható el, és abból a gyengébb szereplők is akkor tudnak hasznot húzni, hogy ha mellette van, egy kissé védőháló jelleggel, egy megfelelően finanszírozott fejlesztéspolitikai.

Ami az egységes piaci intézkedéscsomag első változatát illeti, az a magyar elnökség alatt született meg, illetve terjesztette elő a Bizottság, illetve a Tanács akkor fogadta el, hogy körülbelül milyen menetrendben, hogyan szeretné ezt megvalósítani. 12 elemből állt az a csomag, amelynek a lényege, hogy az erőfeszítéseket fókuszáljuk arra, hogy 2012 végére, tehát a 20 éves belső piaci fennállás évfordulójára ezeket az intézkedéseket meg is valósítsuk. Átküldtünk erről egy háttéranyagot. Hát, nem tartunk még ott, ahol szerettünk volna. Egyrészt bizonyos javaslatok tárgyalásánál nincs tagállami egyetértés, vagy lassabban születik meg a konszenzus, mint eredetileg terveztük. Másrészt pedig a Bizottság is néhány jogszabálytervezetet, pontosan azoknak az ellentmondásos volta, vagy nem egyértelmű várható tagállami fogadtatása miatt később jelentette meg. *(Dr. Botka László távozik a bizottság üléséről.)*

Úgyhogy most még nehéz megjósolni, hogy az év végéig valóban minden intézkedést el tudunk-e fogadni. Ne felejtsük el, hogy az Európai Parlamenttel is megállapodásra kell jutni ezekben, és az sem mindig egyszerű. De hát a tagállamok az elkötelezettségüket a legutóbbi októberi Európai Tanács-ülésem is megerősítették, és ezért még egy ilyen jelentés is készült a csúcsra, hogy hogyan állunk az egységes piaci intézkedéscsomag végrehajtásával, illetve az ott elfogadott konklúziók is igen jelentős terjedelemben foglalkoznak ezzel.

Mi Magyarországon is igyekeztünk azért az emberek felé is megjeleníteni, hogy létezik az egységes piac, mi a múltja, mi a jelene és mi a jövője. Egy kétnapos rendezvénysorozatot szerveztünk az Európai Bizottság Magyarországi Képviselével, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamarával, a Nemzeti Külgazdasági Hivatallal és a Nemzetgazdasági Minisztériummal együttműködve. Itt volt egy közönségnap és egy szakmai nap is. Tehát voltak a lakossághoz szóló rendezvények, illetve a vállalkozásokhoz szóló rendezvények. Az érdeklődésből azért arra következtettünk, hogy egyrészt volt értelme megszervezni, másrészt, hogy akik Magyarországon az egységes piacban ott voltak és részt vettek, igenis pozitív képük van róla, és a versenyképességük egyik legfontosabb eszközeként tekintenek rá.

Hirdettünk egy pályázatot is egyetemisták részére, hogy mit jelent az egységes piac Európa számára, illetve a polgárok számára, és itt igen tisztességes pályaművek születtek. A fődíjat az a pályamű kapta, amelyik egyedi látásmódjával a belső piac alapjogi vetületeit elemezte, tehát „Belső piac és emberi jogok” címmel. Úgyhogy itt köszönöm az Európai Bizottságnak is, hogy együtt tudtuk ezt a rendezvénysorozatot megszervezni, illetve lebonyolítani. A győztes egyébként egy tanácsülésre utazhat majd ki, hogy élőben is lássa, hogy ez hogyan működik.

Elnök úr, én megállnék, és akkor azt gondolom, hogy a képviselővezető úr folytatná az intézkedéscsomag bemutatását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Akkor átadom a szót a képviselővezető úrnak. Tessék parancsolni!

Dr. Szűcs Tamás tájékoztatója

DR. SZÚCS TAMÁS, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselétének képviselővezetője: Köszönöm szépen. Jó napot kívánok! Először is köszönöm szépen az újabb meghívást. Ahogy itt már említésre került, áprilisban találkoztunk utoljára, akkor az első piaci csomag végrehajtását elemeztük. Nagyon örülök, hogy ma megint ezzel a fontos témával tudunk foglalkozni.

Egyrészt én is nagyon röviden kitérnék arra, hol tart ma az első csomag implementációja, fél évvel később, mint a múltkori találkozóknál. Utána elsősorban a második intézkedési csomagot mutatnám be. Ezzel kapcsolatban viszont kitérnék arra is, hogy milyen fejleményeket hozott az Európai Tanács, az október 18-19-ei Európai Tanács, illetve, ha marad időnk, a végén röviden szólnék egy ehhez kapcsolódó kérdéskörrel, az október 8-án közreadott belső piaci eredménytábláról is.

A gazdasági válság kezelésének két fő eszköze, a költségvetési fegyelem erősítése, illetve a gazdaság élénkítése közül a belső piac nyilvánvalóan a másodikhoz kapcsolódik. További mélyítése, hatékonyságának növelése a gazdasági növekedés legerősebb motorja, az egyik leghatásosabb eszköz a válságból való kijutáshoz. Konkrét eredményeket, új munkahelyeket teremt, segíti a vállalkozásokat és a többi, az államtitkár asszony is felsorolta már ezeket

Ezért terjesztette elő az Európai Bizottság tavasszal az első, idén október 3-án pedig már a második nagyszabású intézkedéscsomagot. Egy piac számtalan lehetőség, ez a szlogen, erről szól tulajdonképpen az idén 20 éves egységes piac. Ez mára csaknem 500 milliós. Jövőre pedig, Horvátországgal kiegészülve, illetve az Egységes Gazdasági Térség tagjaival több, mint 515 milliós piachoz Magyarország, mint tudjuk, 2010 májusa óta tartozik teljes jogú tagként. Az elmúlt két évtizedben kiemelkedő eredmények születtek, egyre szabadabban áramlott az áru, a szolgáltatás, a munkaerő és a tőke. A fogyasztók az egységes piacnak köszönhetően egyre alacsonyabb áron jutnak egyre szélesebb választékhoz.

Az uniós polgárok minden határon át szabadon mozoghatnak; megválaszthatják, hol telepsznek le, hol vállalnak munkát. A fiatalok előtt fantasztikus lehetőségek nyíltak a külföldi tanulásra. Csak egy adat ezzel kapcsolatban: az elmúlt 25 évben összesen több, mint 2,5 millió hallgató élt ezzel a lehetőséggel, az Erasmus keretében. És nem utolsósorban, sőt, talán elsősorban az Európai Unió körülbelül 23 millió vállalkozása és fél milliárdnyi fogyasztója olyan volumenű és minőségű üzleti környezetet, illetve bel- és külföldi befektetést generál, ami teljesen egyedi a világon.

A BRICK-országokban nincs ehhez hasonló, és azt gondolom, az Egyesült Államokkal összevetve sincs okunk a szégyenkezésre. Ez nyilvánvalóan minden tagállam számára nagyon nagy érték, de különösen fontos egy olyan nyitott gazdasággal rendelkező ország számára, mint Magyarország.

A magyar gazdaság az EU-átlagnál jóval szorosabban integrálódott az egységes piacba. 2010-ben az árukivitel 77 százaléka - 65 százalék az EU-átlag - irányult az EU-ba, az árubehozatalnak pedig 68 százaléka származott az Európai Unióból.

Hasonló arányok jellemzik a szolgáltatási szektort is. Összességében pedig az Unión belüli áru- és szolgáltatáskereskedelem az éves GDP csaknem 120 százalékát éri el, ami megközelíti a 68 százalékos uniós átlag dupláját és a negyedik legmagasabb érték az Európai Unióban. Azt gondolom, ezek nagyon fontos számok. Viszonylag ritkán halljuk őket Magyarországon, de remélem, itt a képviselő urak jól az emlékezetükbe vésik ezeket a számokat.

Ez a magas integrációs szint a vámhatárok lebontása és a különböző akadályok jelentős részének felszámolása révén vált elérhetővé mára, de távolról sem jelenti azt, hogy ne lenne további teendőnk. Az egységes piac már elfogadott szabályainak maradéktalan érvényesítése, illetve a piacon rejlő további lehetőségek feltérképezése, kiaknázása elengedhetetlen a gazdasági növekedés beindításához, az Európa 2020 stratégia megvalósításához.

Ezért követi szorosan nyomon az Európai Bizottság a szabályok végrehajtását, másrészt ezért tesz folyamatosan újabb javaslatokat a belső piac teljes potenciáljának kihasználására. Nem ezek az első javaslatok, és nem is ezek az utolsók, amelyeket most előterjesztettünk. Az egységes piac tulajdonképpen egy élő szervezethez is hasonlítható némi

túlzással, egy folyamatosan alakuló, változó dolog, amely mindig generál új teendőket, ha már bizonyos intézkedések kifejtették a hatásukat, vagy esetleg már szükségtelenné válnak, új dolgokra viszont szükség van.

Az egységes piaci intézkedések egyben az Európai Tanács által elfogadott növekedési és munkahely-teremtési paktum legfontosabb elemei közé is tartoznak. Éppen ezért nem pusztán az Európai Bizottság, hanem maga az Európai Tanács is kiemelt figyelemmel kíséri, illetve irányítja a fejleményeket.

A legutóbbi Európai Tanács ülésére az Európai Bizottság külön előterjesztést, jelentést készített, amely a paktum és benne az egységes piac végrehajtásának helyzetét értékelte.

Mai ülésünk témája a második egységes piaci csomag, de úgy gondoltam, hasznos lehet megemlíteni magát a paktumot is. A köröztetett jelentésből látható, hogy ez, illetve az egységes piac mélyítése jóval túlmutat a második specifikus csomagon.

Külön fejezetet szentel, ahogy az államtitkár asszony is említette, ennek a kérdéskörnek az Európai Tanács konklúziója is. Mind a két anyagból egyértelmű, hogy bár történt előrelépés az első csomagot illetően, további nagyon jelentős erőfeszítések szükségesek.

Említésre került, hogy 12 prioritási terület vagy kulcsintézkedés szerepelt az első csomagban 50 részletes javaslattal. Itt egyetértek abban, hogy az uniós döntéshozatal a vártnál lassabb, részben az intézményközi, sőt, azt hiszem, nagy részben, nyugodtan mondhatjuk ezt, nagyon nagy részben az uniós intézmények közötti egyeztetés problémái miatt. Hogy hogyan áll a végrehajtás, ezt a köröztetett táblázat tartalmazza.

A részleteire ennek nyilván nincsen itt időnk kitérni. Annyit megjegyeznék, hogy ahogyan ebben a növekedési jelentési táblázatban is szerepel, jelenleg hat olyan téma van, amelyről reálisan feltételezhető, hogy ennek az évnek, tehát 2012-nek a végéig megegyezés születhet, és egy olyan téma van a 12 közül, amelyről már októberben egyébként megegyezés is született. A maradék öt témáról valószínűleg 2013 során tudunk csak megegyezni, ha minden jól megy. Az Európai Bizottság elnöke egyébként az Európai Tanács ülésén külön kérte az állam- és kormányfőket, hogy ez történjen meg, és a konklúziók is tükrözik a legmagasabb szintű kötelezettségvállalást ezzel kapcsolatban.

A második csomagra áttérve. Az első csomag előterjesztése nagyon komoly figyelmet és termékeny vitákat keltett. Részben ezekből a termékeny vitákból adódik, illetve ennek tudható be az, hogy lassabb az elfogadása a remélnél. Ezzel párhuzamosan a gazdasági válságból való kitörés igénye is egyre erőteljesebbé vált.

Éppen ezért terjesztettük elő október 3-án a második csomagot, ami egyrészt kiegészíti az elsőt, részben ehhez is kapcsolódik, és olyan új javaslatokat fogalmaz meg, amelyek mind a vállalkozások, mind pedig az egyes emberek, az egyes polgárok számára jól megfogható eredményeket, előnyöket kínálnak.

Az időzítése egybeesik egyébként az egységes piac huszadik évfordulójával, valamint felvezette tulajdonképpen az egységes piaci hetet, amely október 15-20. között zajlott le. Itt szintén én is szeretném megköszönni, a külügyminiszter úr reagált egyébként elsőként, még ennek az évnek a januárjában Barnier úr felhívására. Gyakorlatilag postafordultával jelezte, hogy Magyarország nagyon szívesen részt vállal ebben a megemlékezésben, amelyet a huszadik évfordulóra szerveztünk. Ezt követően kezdtük meg az egyeztetést a Külügyminisztérium munkatársaival, és hoztuk létre, valóban az Európa Pontban ezt a kétnapos eseménysorozatot, ami szerintem is nagyon jól sikerült. Úgyhogy köszönöm szépen az államtitkár asszonynak és Kátai Anikónak is, aki itt ül mellettem, mint minden más alkalommal, amikor az egységes piacról említés kerül.

Rátérve konkrétan a második csomagra. Szintén 12, úgynevezett kulcsintézkedést tettünk, ezeket négy fő csoportba soroltuk: egyrészt a polgárok és vállalkozások határon átnyúló mobilitásának fokozása; másrészt a teljesen integrált európai hálózatok kiépítése;

harmadrészt a digitális gazdaság kiépülésének támogatása; negyedrészt pedig a vállalkozói szellem, a kohézió és a fogyasztói bizalom erősítése ennek a négy csoportnak a neve. Azt hiszem, erről elég részletes tájékoztatót kaptak, tényleg csak címszavakban mennék végig ezért a csomagon.

Az első csoportba tartozó hatékony és teljes egészében integrált közlekedési és energetikai hálózatok alkotják nyilvánvalóan az egységes piac gerincét. Ezek kiépítését nagymértékben segítik a Kohéziós és Strukturális Alapok. Reméljük, hogy ez a jövőben is megmarad, a következő pénzügyi perspektívában.

Konkrétan négy intézkedést soroltunk ide: a belföldi vasúti személyszállítási szolgáltatások nyújtását, a tengeri szállítás egységes piacának nyújtását - ez Magyarország esetében nem annyira kulcskérdés -, az egységes európai égbolt megvalósításának felgyorsítását, valamint az uniós energiaügyi jogszabályok alkalmazásának hatékonyabbá tételét.

A második csoportba a polgárok és a vállalkozók határon átnyúló mobilitásának fokozása tartozik. Itt három konkrét, részletes intézkedéscsomag van: az EURES-portál továbbfejlesztése a határokon átnyúlóan legyen igénybe vehető, teljes körű munkaerő-közvetítést tegyen lehetővé. A hosszú távú befektetési alapokra vonatkozik a következő és a fizetésképtelenségi eljárás korszerűsítésére, illetve a határokon átnyúló ügyekre vonatkoztatva egy olyan környezetet szeretne itt kialakítani ez a jogszabályjavaslat, amely második esélyt biztosít a csődbe jutott vállalkozóknak.

A harmadik nagy csoport a digitális gazdaság kiépítése. Ezzel kapcsolatban szintén három konkrét intézkedést javasolunk. Mind a gazdasági súlya, mind az átgűrűző hatása miatt nyilvánvalóan törekedni kell az egységes digitális piac 2015-ig való megvalósítására. A három konkrét intézkedés: az elektronikus kereskedelem elősegítése; a nagy sebességű, szélessávú kapcsolatba történő beruházás hiánya mögött meghúzódó egyik legfőbb ok kezelése, a kiépítési költségek kérdésének kezelése; harmadrészt pedig az elektronikus számlázás kötelezővé tétele a közbeszerzési eljárások során.

A negyedik csoport: a vállalkozói szellem, a kohézió és a fogyasztói bizalom erősítése. Itt két konkrét intézkedés van, egyrészt a termékbiztonsági szabályok és azok érvényesítésének javítása, másrészt pedig a bankszámlákkal kapcsolatos javaslatok.

Az egyes csoportokon belül, azt gondolom, kiemelt fontosságú lehet Magyarország számára négy dolog - lehet, hogy az államtitkár asszony még hozzátesz ehhez egyet-kettőt. Egyrészt az energia teljesen integrált egységes piacának létrehozása, amely alacsonyabb energiaárakhoz, jobb befektetési környezet kialakításához vezet. Készültek becslések arra vonatkozóan, hogy az európai fogyasztók évi 13 milliárd eurót spórolhatnának, ha az elérhető legolcsóbb energiatarifát fizetnék. Azt nem tudom, hogy Magyarországra lebontva is készült-e ilyen elemzés, ez összeurópai adat, amit említettem.

Másodszor, amit kiemelnék, a vállalatok finanszírozáshoz való hozzájárulásának elősegítése és a reálgazdaságba történő hosszú távú beruházások ösztönzése, a hosszú távú beruházási alaphoz való hozzáférés egyszerűsítésével. Azt hiszem, ez külön magyarázatot nem igényel, hogy miért lenne fontos a vállalkozói szektornak.

Harmadrészt, amire az államtitkár asszony is nagy hangsúlyt fektetett a digitális piaccal kapcsolatban, a nagy sebességű kommunikációs infrastruktúra kiépítésének támogatását céloztuk meg, a költségek csökkentésével és a hatékonyság javításával. Szintén készültek becslések erre vonatkozóan. A szélessávú internet elterjedésének 10 százalékos növekedése becsléseink szerint 1-1,5 százalékkal növeli a GDP-t és 1,5 százalékkal növeli a termelékenységet. Tehát ezek szintén nagyon komoly számok.

Végül pedig, negyedrészt a termékbiztonsági és piacfelügyeleti szabályok koherenciájának növelése, azt hiszem, nagyon fontos Magyarország számára, valamint a bankszámladíjak átláthatóvá és összehasonlíthatóvá tétele. Ezzel napi szinten találkozunk az

újságokban is, hogy milyen problémákat generál. Nagyon sokan ismerik közülünk is azt az érzést, amikor fogalmunk sincs, hogy a bank által küldött kimutatás pontosan mit jelent. Úgyhogy azt remélem, hogy ennek a javaslatnak a nyomán ez a helyzet nagymértékben javulni fog.

Végül, mielőtt az eredménytáblára áttérnék, tényleg csak néhány szóban, a menetrend és a következő lépések kapcsán azt szeretnék kiemelni, hogy ahhoz, hogy a második csomag javaslatai minél hamarabb megvalósuljanak a gyakorlatban, nyilvánvalóan az eddiginél sokkal hatékonyabb együttműködés kell az európai intézmények között, egyrészt egymás között, másrészt a tagállamok között. Ezt nagyon erőteljesen szorgalmazta egyébként az Európai Bizottság elnöke a legutóbbi Európai Tanács ülésén, külön kitérve arra a fejleményre is, amely nemcsak a belső piacra vonatkozik sajnós, hanem általános jellemzője az európai tanácsoknak, illetve az európai jogalkotásnak, politikaalkotásnak, hogy a legfelső szintű pozitív deklarációkat követni kell a gyakorlatban is, tehát a tanácsüléseken, a munkacsoport-üléseken, az egyes nemzeti adminisztrációkban ugyanabban a szellemben, ugyanolyan pozitívan és konstruktívan kellene eljárni, mint ahogyan ezt a legfelső szint deklarálja.

Ezt nem először szorgalmazzuk egyébként, de talán a válság egyre súlyosabbá válása tényleg arra készíti majd valamennyi állam- és kormányfőt, hogy ennek megfelelően járjon el, és nemcsak őket, hanem ami ennél sokkal fontosabb, a teljes adminisztrációkat.

Az Európai Tanács egyébként üdvözölte a növekedési és munkahely-teremtési paktum eddigi eredményeit, szorgalmazta a teljes körű gyors megvalósítást. Az Európai Bizottság pedig ugyanebből az alkalomból vállalta, hogy 2013 tavaszáig előterjeszti a második csomaghoz kapcsolódó valamennyi jogalkotási javaslatot, és 2013 végéig pedig kidolgozza az összes nem jogalkotási intézkedést. Egyben felkérte hivatalosan is az Európai Parlamentet és a Tanácsot, hogy gyorsított eljárásban kezelje valamennyi ehhez kapcsolódó jogalkotási aktust, és 2014 tavaszáig kiemelt intézkedésként fogadja el azokat. Reméljük, hogy ezúttal a végrehajtás tényleg gyors lesz. Azt gondolom, ez mindannyiunk közös érdeke. Nincs sok vesztenivaló időnk.

Ha van még két percük, akkor talán mondanék néhány gondolatot a belső piaci eredménytábláról. Ezt október 8-án tette közzé az Európai Bizottság. *(Ivanics Ferenc és dr. Molnár Csaba távoznak a bizottság üléséről.)*

Nyilvánvaló, hogy az egységes piac csak akkor válhat az újfajta gazdasági növekedés valódi motorjává, ha minden ország helyesen és következetesen alkalmazza az erre vonatkozó szabályokat, így a jogszabályok időben történő átültetése elengedhetetlen az irányelvekben foglalt politikai célkitűzések eléréséhez.

Az október 8-ai táblázat alapján az látható, hogy a tagállamok összességében előreléptek a nemzeti jogba való átültetés terén, ez tehát mindenképpen egy pozitív fejlemény. Ugyancsak pozitív fejlemény, hogy összességében a tagállamoknak sikerült csökkenteni a helytelenül átültetett irányelvek számát. Negatív fejleményként kell viszont értékelni, hogy az EU szintjén, tehát átlagban növekedett azon irányelvek száma, amelyeknek az átültetése két, vagy akár több évet is késik. Nyilván ez megengedhetetlen, tehát törekedni kellene az elkövetkező időszakban arra, hogy ez a késedelem ne következzen be.

Ez egybecseng teljesen egyébként az Európai Tanács konklúzióival, illetve azzal, amiről az előbb beszéltem. Szintén pozitív fejleményként értékeli az Európai Bizottság, hogy az uniós jog alkalmazását illetően az EU átlagában csökkenőben van a kötelezettségzegési eljárások száma, úgyhogy azt gondolom, összességében a mérleg pozitív, 3:1 arányban, hogyha szabad ilyet mondani, mert nyilván ezek az általánosítások mindig egy kicsit torzítanak.

Valamennyi végrehajtási indikátor kapcsán, tehát ezt a négy fő csoportot figyelembe véve, az látható egyébként, hogy a három balti ország és Luxemburg teljesít a legjobban,

Magyarország pedig a középmezőnyben helyezkedik el összességében. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Káli Sándor távozik a bizottság üléséről.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen a nagykövet úr részletes és kimerítő beszámolóját. Tisztelt Képviselőtársaim! Megnyitom a vitát. Kérem képviselőtársaimat, akinek kérdése, véleménye van, jelezze! *(Jelzésre.)* Lipók Sándor képviselő úr! *(Káli Sándor távozik a bizottság üléséről.)*

Kérdések, vélemények, reflexiók

LIPÓK SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt államtitkár asszonyhoz lenne kérdésem. Hogyan látja, az integráció növelése hozzá fog-e járulni ahhoz, hogy az EU gyorsabban lábáljon ki a globális pénzügyi válságból? Tehát ennek milyen hatása lesz, és fel fogja-e gyorsítani ezeket a folyamatokat?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Balczó képviselő úr következik!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Mindenekelőtt megköszönöm az államtitkár asszonynak és a nagykövet úrnak a kiegészítését. Egy nagyon részletes anyagot kaptunk, úgyhogy engedjék meg, hogy az ügy súlyára való tekintettel elmondjam a Jobbik véleményét. Mivel történetileg is tárgyalja az egységes piacot mindkét anyag, ezért röviden én is kitérek rá.

A Bizottság anyaga a következő mondattal kezdődik. „Az egységes piac ebben az évben ünnepli fennállásának 20. évfordulóját.” Én tudom azt, hogy a szép új világunkban a mindenható helyére a piac került, de magyarul ez a megfogalmazás, hogy a piac ünnepli a megalakulását, meglehetősen furcsa megfogalmazás. Lehet, hogy azok, akik úgy vélik, hogy ez egyértelmű, pozitív, előrevivő lépés volt, ünneplik. Lehet, hogy vannak, akik szkeptikusak ebben a kérdésben, vagy esetleg inkább a negatívumát látják.

Tudom nagyon jól, és az adatok is alátámasztották, hogy Magyarország számára az európai uniós piac mennyire fontos. Itt pontos adatokat mondott az előbb a nagykövet úr, és persze a csatlakozás előtt is nagyon sokat hallottunk az európai egységes nagy piacról, hogy Magyarország számára azért lesz ez rendkívül kedvező, mert a mezőgazdaság, az élelmiszeripar számára hatalmas piac nyílik meg, csak persze versenyképesnek kell lenni. Tudom persze, hogy a mai gazdasági teljesítményünkben, kivitelünkben is pozitív szaldója van a mezőgazdaságnak, az élelmiszeriparnak, de hát azért az a 25 százalékos támogatásról való indulás nem egészen úgy valósult meg, ahogy ezek a remények szóltak.

Már elcsépelet mondat a szolgáltatások szabad piacán az, hogy majd hogyan tudunk Bécsben cukrászdát nyitni, de egy másik nagy szabadságnak a negatívumával, legalábbis a Jobbik felfogása szerint, éppen most szembesülünk, amikor meg kell alkotni a 2014. május 1-je után hatályos magyar földtörvényt, és ezen belül mi úgy ítéljük meg, nem a Mezőgazdasági bizottság vagyunk, nem akarok a részleteibe menni, de azok a csatlakozási szerződésben rögzítettek, amelyek a tizenötöktől eltérően a tőke és pénzügyi műveletek fejezetben tárgyalták, nem a mezőgazdaságiban, a termőföldet, csak annyit hadd mondjak, a mi megítélésünk szerint ennek a piacnak itt most elég hátrányos feltételei vannak.

Még egyszer mondom, azok az adatok világosak, hogyha a kivitelünk az EU-ba irányuló 77 százalékon belül 68, akkor ez egy nagyon fontos piac számunkra, de a Jobbik úgy ítéli meg, hogy azért ez az egyoldalú integrálódás bizonyos szempontból persze hátrányos is, mert egyrészt kiszolgáltatottságot jelent, másrészt, ha a kivitel összetételét nézzük, akkor egyrészt azért az idetelepült nagy külföldi cégek esetében sokszor kis hozzáadott értékű késztermék kiviteléről van szó. A magyar KKV-szektor is nagyon erősen betagozódott az Unióba, ugyanakkor ez azt is jelenti, hogy például a német gazdaság állapotától nagyon függ.

És persze nagyon hiányoznak a keleti piacok, amivel kapcsolatban deklarációk kormányzati szinten elhangzottak, de a valódi eredményt még nem sikerült elérni. Szerettem volna néhány kérdéstről részletesebben is szólni, de nem teszem meg, nem akarok túl hosszasan beszélni, csak jelzem, hogy a gazdasági nacionalizmus kapcsán azért ez egy nagyon érdekes megfogalmazás, hogy vajon mikor minősül Magyarországnak az eddig, ha szerényen is, de már megtett lépése gazdasági nacionalizmusnak. Vajon a fogyasztóvédelem tekintetében hogyan kellene nekünk úgy lépni, ahogy más országok lépnek, amikor magyar termékekkel szemben akarnak valamiféle gátat szabni.

Nem akarok szólni arról, hogy vajon a MÁV-ot mennyiben érinti ez a negyedik vasúti csomag az összkomplex hatásában, hogy vajon valójában a legfontosabb kérdésben, a KKV-k ügyében igaz-e az, hogy ennek a hitelválságnak már vége, miközben nem nagyon látjuk, hogy sikerült megoldani a finanszírozást. Vajon a minden EU-s polgár bankszámlával rendelkezzen cél nálunk reális-e.

Erről nem kívánok szólni azért, mert az államtitkár asszony segített nekem, hogy a szkeptikus álláspontot kicsit radikálisabban fogalmazza meg, és ezt megköszönöm. Azt mondta, nagyon szép mondat, ha az áruk nem lépik át a határokat, akkor a katonák teszik meg. Ez egy árulkodó mondat. Abban az esetben, hogy ha az árucseré a határokon teljesen kölcsönös érdekeket szolgálna, akkor hogy a csudába jön ide az, hogy ha ez az árucseré nem valósul meg, akkor adott esetben a katonák lépik át a határt? E mögött a mondat mögött én azt éreztem ki természetesen, hogy ebben az esetben olyan típusú árucseréről, árugazdaságról van szó, amelyikben ez a kiegyensúlyozottság nem létezik. De szerencsére olyan világban élünk, a XX., meg a XXI. században, hogy hála istennek, hogy Magyarország a volt tizenötök erőfölényével szemben ebben az árucserében nem tudott igazi egyensúlyt teremteni, hogy ebbe a kiszolgáltatott helyzetbe kerültünk, hála istennek, ehhez katonaságra nem volt szükség, mert vannak itt más békés módszerek. Még annyit talán meg fogok tenni, hogy gazdaságtörténész szakértőket megkeresek, hogy vajon Indiának milyen volt Nagy-Britanniával a Birodalom idején a kölcsönös kereskedelmi forgalma, ki és vissza. Köszönöm szépen. *(Firtl Mátyás távozik a bizottság üléséről.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bebes István képviselő úr következik!

BEBES ISTVÁN (Fidesz): Államtitkár Asszony! Nagykövet Úr! Az első egységes piaci intézkedéscsomag még nem került lezárásra, és itt a következő, a második egységes piaci intézkedési csomag. Közben van egy folyamatosan változó világ, társadalmi, gazdasági, technológiai, egyéb követelményekkel.

Mennyiben felel meg ez a második egységes piaci intézkedési csomag ezeknek a változó követelményeknek, és milyen válaszokat ad ezekre a kérdésekre? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vejkey képviselőtársam, tessék parancsolni!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Nagyon röviden a következő lenne a kérdésem, hogy mennyiben érinti az első és a második egységes piaci intézkedési csomag magát az alapszerződést? Ha az alapszerződés módosítására volna szükség, akkor arra milyen esély van, milyen esélyt látnak?

Illetőleg az lenne még a kérdésem, hogy az Egyesült Királyság informálisan bejelentette, hogy a tőke és a munkaerő szabad áramlásából az utóbbit korlátozni kívánja. Erre milyen lépéseket szánnak, gondolnak? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Több kérdés nem lévén, a vitát lezárom. Engedjék meg, hogy köszöntsem Kátai Anikó főosztályvezető asszonyt is. Ha gondolja, esetleg a válaszadásban majd részt

vehet. Visszaadom a válaszádra a lehetőséget az államtitkár asszonynak, a főosztályvezető asszonynak, illetve a nagykövet úrnak.

Győri Enikő válaszája

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium):
Köszönöm szépen. A kérdések sorrendjében haladnék. Talán a felvezetésemben is igyekeztem arra koncentrálni, hogy bemutassam, hogy mind az egyes intézkedési csomag, mind a kettes intézkedési csomag pontosan olyan problémákkal kíván foglalkozni, amelyek a válságból való kilábalást segítenék elő. Tehát amiben növekedési potenciált lát az Európai Bizottság, ahol úgy ítéli meg, hogy foglalkoztatásteremtéssel járna az, hogyha valamit létrehoznánk vagy eltörölnénk, attól függ, hogy milyen intézkedésről beszélünk, vagy jobban harmonizálnánk, és az lefordítódna munkahelyekre és növekedésre, hiszen minden tagállamnak első számú érdeke az, hogy ezekre az intézkedésekre fókuszáljunk.

És ahogy a nagykövet úr is említette, a végrehajtás az, ami a legfontosabb, mert ha csak papíron maradnak ezek az intézkedések, vagy még odáig se jutunk el, hogy mondjuk jogszabályok szülessenek, akkor olyan nagyon sokat ezektől nem várhatunk.

De azért az is előfordul, és ezzel akkor már kicsit az utolsó előtti kérdésre is válaszolnék, Bebes képviselő úrnak, hogy ha le se zártuk az elsőt, erre én magam is utaltam, akkor miért rohanunk előre? Hát pontosan azért, mert olyan témák jönnek elő, olyanokat sikerül azonosítani, amelyeknek a kezelésétől ugyanilyen eredményeket várunk, hogy előre kellene lépni. De el kell ismerni, és én is utaltam rá az elején, hogy vannak olyan területek, ahol hiába gondolja mondjuk az Európai Bizottság, hogy előre lehetne lépni, például itt az elhíresült hosting irányelv, a kiküldött munkavállalókkal kapcsolatos szabályozás, hogy akkor most milyen jogot kell rá alkalmazni, mekkora védelemben kell őket részesíteni. Az Európai Bizottság kénytelen volt visszavonni az eredeti javaslatát, mert lehetett látni, hogy a mentén soha nem lesz megállapodás, sem a tagállamok között, de leginkább az Európai Parlamenttel.

Tehát vannak olyan helyzetek, amikor szabályozandónak tűnik a terület, vannak európai bírósági ítéletek, a Laval-ügytől kezdve itt COM, meg Észtország, meg mindenféle ügyek voltak, hogy most akkor kinek milyen védelemben kell részesíteni a munkavállalót, és hogy ha egy északi cég odavitt mondjuk alacsonyabb munkabérért dolgozó munkavállalókat, akkor mit szólnak ahhoz a helyi munkavállalók, és hogy akkor ez most belefér vagy nem fér bele. Rengeteg ilyen ügy van, ezért kellene ezeket szabályozni, de mivel ezek a kérdések már nagyon szorosan kapcsolódnak az egyes tagállamok szociális védelmi rendszereihez, ami pedig azért inkább nemzeti hatáskör, hát ilyen ügyekben rettentő nehéz előrelépni. Úgyhogy mi persze annak lennénk a hívei a saját körülményeinkből kiindulva, hogy itt az az érdekünk, hogyha itt szabadabban mozoghat a munkaerő, hogyha kölcsönösen azonosak a feltételek, de ne legyenek olyan szakszervezeti jogosítványok, amelyek révén aztán pont az egyik alapszabadságot, a szabad mozgást gátolják.

Balczó képviselő úrnak. Mentségemre szolgáljon, hogy az az idézet XVIII. századi. Tehát azért nehéz adaptálnom, illetve a mondat erős, rendkívül erős mondat, én egyetértek, de azért ne értelmezzük már szó szerint egy XVIII. századi francia gondolkodó véleményét a mai korra! Tehát azért azt gondolom, hogy egy kicsit mást jelentett akkoriban, és mások voltak akkor a konfliktuskezelési eszközök, mint, hála a jó istennek, a XXI. században, de hát ha visszagondol, ez az az időszak az európai történelemben, hogy a szabadkereskedelem és a kölcsönös előnyök mentén az országok hogyan tudnak egymás termékeihez hozzájutni. Ez annak a korszaka, amikor erősen fogalmaznak, amikor arról volt szó, hogy akkor most lerohanok egy országot, vagy pedig kereskedek vele. Azért azt gondolom, hogy így, 300 évvel később azért már egy picit értelmezzük át, hogy ezek a szavak mit jelenthetnek, és azért nem gondolom, hogy ott tartanánk, hogy akkor most itt a katonákat be lehet vetni a cégek helyett, vagy hogy ilyen drasztikusan kellene fogalmaznunk.

Tehát ha már keresnénk ezt az analógiát, azért gondoljunk vissza '91-re: társulási megállapodás volt az Európai Közösségek és Magyarország között. Azért volt ennek egy interim-megállapodás része, ami '94 február 1-jéig volt hatályban, ami egy sokkal lassabb akadálylebontást irányzott elő a mi oldalunkon, mint az ő oldalukon. Tehát mi ott tovább tarthatunk meg bizonyos védelmi intézkedéseket, mint ők, pontosan azért, mert az erősebb ellen azért a gyengébbet valamilyen szinten védeni kellett.

Én egyébként egyetértek azzal, hogy rendkívüli módon oda kell figyelni, hogy az egységes piacon az erőviszonyok eltérő volta ellen hogy tudunk eredményesen fellépni és küzdeni. A magyar kormány egyébként ezt teszi, bizony sokszor nagyon komoly vitái vannak az Európai Bizottsággal, pontosan ilyen megfontolásból. Tehát azt gondolom, ezt a kormányt igazán nem lehet azzal vádolni, hogy mindent elfogad úgy, ahogy van. Azt a megoldást keressük, hogy hogyan lehet lépni, mivel azért ha az ember körülnéz a világban és megnézi más tagállamok gyakorlatát, akkor azt találja, hogy bizony okos módon, mindenféle intézkedésekkel lehet az ellen lépni, hogy mondjuk valakivel az erőpozíciójából tárgyaljanak. Szerintem az a feladat, hogy ezeket a lehetőségeket minden területen megtaláljuk. Tehát szerintem azért reálisan kellene ehhez hozzáállni.

A negyedik vasúti csomag mit fog hozni? Először majd lássuk azt a konkrét jogszabályt, és akkor lehet elemezni, de a magyar kormány sem rendelkezik még kiforrott állásponttal olyan jogszabályról, ami még nincs papíron, csak egy terv. Úgyhogy ezt mondani se kell.

Az, hogy a kis- és középvállalkozói szektorunkban egyébként igen jelentős külkerforgalmat bonyolítanak ezek a cégeink: az tény, hogy nagyon sok esetben vagyunk nagy cégek beszállítói, de hát most már reálisan próbálunk meg gondolkodni. Hogyha ezzel munkahelyeket tudunk megtartani, illetve teremteni, hogyha ilyen résekbe tudunk betagozódni, én annak azért olyan nagy ellensége nem volnék, és csak nézzük meg, ahogy az egész magyar autóiipari szektor felépült a nulláról húsz év alatt. Én azt gondolom, ezek ma, jelenleg a GDP-nek akkora jelentős részét teszik ki, hogy mindegy, hogy beszállítónak hívjuk vagy nem, hogyha ez prosperitást hoz.

Földtörvény. Van egy 1988-as irányelv, amely definiálja, hogy mi számít tőkemozgásnak, és ebben a közvetlen tőkebefektetések, a portfólió befektetések, az ingatlanok és a termőföld is szerepel. Tehát ez így van 1988 óta, úgyhogy miért abban a fejezetben szerepel a termőfölddel kapcsolatos rendelkezés, az emiatt van. Tehát nem gondolom, hogy itt jóval korábbi jogszabályokat kellett volna annak idején, a csatlakozási tárgyalások idején kétségbe vonni, vagy erről vitát nyitni.

Az más kérdés, hogy most folyik a földtörvény vitája. Itt nagyon fontos, hogy ésszerű legyünk. A kormány magyar kézben szeretné tartani a termőföldet, ennek kell megtalálni a legokosabb útját-módját. És bizony nagyon sok olyan tagállami példa van, amiből tanulni lehet. Itt ezeket kell jól megválasztani, és én abban bízom, hogy uniós szempontból is elfogadható jogszabályt fog majd az Országgyűlés elfogadni.

És amivel kezdte a képviselő úr, a piaccal, hogy örülünk, most mit ünneplünk mi egy piacon? Az tény, hogy a mai közhangulatban, és ez nemcsak Magyarországra igaz, hanem a világra, a piac most már egy negatív felhangot kap, de én azért például szeretném, hogyha a piacot úgy, mint a piac, pláne, gazdasági értelemben, nemcsak pénzügyi értelemben, nemcsak negatívumként emlegetnénk. Már bocsánat, a magyar kis- és középvállalkozók mit csinálnának piac nélkül? Hogy élnének meg? Szerintem azért ne szakadjunk már el teljesen a realitásoktól, mert piacok nélkül nincs gazdaság.

Az más, hogy kinek a kezdeményezése uralkodik, ha mondjuk a pénzügyi piacokról beszélünk. Én is azt a nézetet osztom, hogy a pénzügyi piacoktól vissza kell venni a kezdeményezést, annak érdekében, hogy a piacok normálisan tudjanak működni. És az államnak az a dolga, hogy a piacon működő feltételek kiegyensúlyozottak legyenek, ne

hozzanak bizonyos szereplőket hátrányba, és ez az állam dolga, hogy megfelelő szabályozási környezetet teremtsen.

Az alapszerződéseket érinti-e esetleg majd a második egységes intézkedési csomag? Nem. Én azt gondolom, hogy itt nincs szükség semmiféle alapszerződés-módosításra. Én nagyon óva inteném az Európai Uniót attól, hogy most alapszerződés-módosításba bonyolódjon, pláne nem gazdasági témákban. Meggyőződésem, hogy a válságkezelés lehetséges, és az egységes piac beindítása vagy kiteljesítése is lehetséges a jelenlegi alapító szerződések menti keretben.

Ez a téma egyébként valamilyen szinten napirenden van, bár nem az azonnali napirenden. Szerintem a 2014-es európai parlamenti választások előtt semmiféle alapszerződés-módosítás nem lesz, de folyik a gondolkodás az Európai Unió jövőjéről, arról, hogy akkor milyen kompetenciákat tartunk meg uniós szinten vagy nemzeti szinten; így van-e ez a legjobban, ahogy van; hogyan lehet az Unió működését demokratikusabbá tenni; hogyan mélyítsük ez eurózónán belüli együttműködést, az hogy érinti az eurózónán kívülieket. Ezek nagyon súlyos kérdések, az Európai Tanács októberi ülése ezzel foglalkozott. Decemberre készül el az Európai Tanács elnökének az a jelentése, amely egy menetrendet állítana fel ezekre a hosszú távra vonatkozó kérdésekre. De én kimondottan ellenezném, hogy most az Unió nekiugorjon egy szerződésmódosításnak. Lehet erről beszélni.

Azt látjuk, hogy az eurózóna működése korántsem volt megfelelő, nem volt olyan válaszreakció-képessége a válságra, mint az szükséges lett volna. Tehát lépni kell, de ez egy hosszabb távú projekt, és nekem, ahogy mondtam az elején, meggyőződésem, hogy a válságkezelést a jelenlegi szerződések mentén le kell, és le is lehet folytatni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Főosztályvezető asszony? *(Dr. Kátai Anikó nemet int.)* Nem kíván reagálni. Akkor a nagykövet urat kérjük!

Dr. Szűcs Tamás válasza

DR. SZŰCS TAMÁS, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének képviselővezetője: Köszönöm szépen. Az államtitkár asszony olyan kimerítő választ adott, az Európai Bizottság álláspontját is többször elmondva, hogy nehéz ehhez hozzátenni dolgokat. *(Győri Enikő: Bocsánat!)*

Talán tényleg a kérdések sorrendjében haladva. Egyetértek azzal, hogy az a megfogalmazás, hogy a piac ünnepli önmagát, tényleg nem szerencsés. Azt remélem, hogy ez csak a magyar fordítás szerencsétlen volta egyébként. Ez a sajtóközlemény egyébként, amiből ön idézett... *(Balczó Zoltán közbeszólása.)* A másokban is ez van bent? *(Balczó Zoltán felmutat egy dokumentumot.)* Lehet. Elöttem itt most éppen a sajtóközlemény van. De, hogy mondjam, ez egy olyan stiláris kérdés, ami szerintem a dolog tartalmán nem változtat.

Egyetértek azzal, meg nemcsak én értek egyet azzal, hanem az összes tény és adat azt igazolja, hogy ez valóban az európai együttműködés legfontosabb eleme, gerince, lételeme. Tehát azt gondolom, hogy ünneplésnek van helye ebben a tekintetben. Itt említésre került a földtörvény, az agrártámogatás, a cégek kiszolgáltatottsága és a többi. Megint csak azt tudnám mondani, hogy a számok önmagukért beszélnek, tehát látható, ahogy említettem is, hogy a negyedik leginkább integrált gazdaság kapcsán borzasztó nehéz helyzetbe kerülne az ország, hogyha hirtelen nem élvezhetné azokat az előnyöket, amelyeket a közös piac kínál.

A földtörvény kapcsán az Európai Bizottság is őszintén reméli, hogy olyan tervezetet kapunk majd a kormánytól, amely tényleg megfelel az uniós jogszabályoknak. Rengeteg, pletykának nem nevezném, gondolat megfogalmazódott ezzel kapcsolatban az utóbbi időszakban. Mi elsősorban nem ezekre összpontosítunk, hanem azt szeretnénk látni, hogy

tényleg mi lesz majd pontosan a jogszabály végleges szövegében, amit előterjeszt a magyar kormány. Ennek alapján tudunk majd lépni.

Mennyiben felel meg a változó világnak a második csomag? Azt hiszem, erre is elég kimerítő választ adott az államtitkár asszony. Én magam is próbáltam arra utalni, hogy miért van ez a párhuzamosság az első és a második csomag között. Részben azért, mert az első által keltett hullámok tulajdonképpen rámutattak, illetve a válság folytatódása feltárt olyan lehetőségeket, olyan új területeket, amelyek kapcsán szükségesnek láttuk előterjeszteni az új javaslatokat. És csak meg tudom ismételni, hogy minél gyorsabban sikerül megegyezni ezekről a javaslatokról, reményeink szerint annál hamarabb tudunk kikerülni a válságból mindannyian, nemcsak Magyarország, hanem az összes tagország. *(Gyopáros Alpár távozik a bizottság üléséről.)*

Az alapszerződést nem érintik ezek a csomagok. Az Unió jövőjéről valóban van egy nagyon komoly vita. Annak a jelentésnek, amelyet az Európai Tanács elnöke terjesztett be, az első tervezetét már júniusban előterjesztette, most egy interim, időközi jelentésről vitáztak a legutóbbi Európai Tanácson. Egyébként ezt, bár az Európai Unió Tanácsának az elnöke terjeszti elő, de három másik elnök is jegyzi, így az Európai Parlament, az Európai Bizottság és az EKB elnöke, úgyhogy ez mind a négy fő intézmény álláspontját magába foglaló jelentés, amelynek egy része olyan dolgokat tartalmaz, amelyekhez nem kell szerződmódosítás. És az előttünk álló időszakban, illetve a mostani időszakban a jogalkotásnak, illetve a politikaformálásnak a fő lendülete is azokra az intézkedésekre összpontosul, amelyekhez nem kell szerződmódosítás. Különösen az eurózóna válsága megmutatta azt, hogy kénytelenek vagyunk gondolkodni arról is, hogy olyan lehetőségeket fontolóra vegyünk, amelyekhez kell szerződmódosítás.

Ez egyébként nem az Európai Bizottság vesszőparipája, hanem nagyon jelentős tagállamok is ezen a véleményen vannak. Meglátjuk, hogy pontosan mi fog történni. Első lépésként, azt hiszem, érdemes megvárni a decemberre elkészülő végleges jelentést. Ezt megelőzően egyébként az Európai Bizottság is valószínűleg közzéteszi az ehhez kapcsolódó felvetéseit, várhatóan még a decemberi ülés előtt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen a nagykövet úr válaszait.

Tisztelt Bizottság! Szeretném jelezni, hogy a bizottság soron következő ülésére várhatóan jövő héten hétfőn, november 5-én 11 óra 30 perckor kerül sor. Kérem képviselőtársaimat, hogy jöjjenek el a bizottság ülésére! A bizottsági ülést bezárom. Köszönöm szépen a részvételt.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 44 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Madarász Mária